

מלכות הכתר

היכל לימוד זכמת - הנסתר הקדמונית לנשים

מלכות הכתר

היכל לימוד זכמת - הנסתר הקדמונית לנשים

שיעור 53 – **כח האמונה** - סוד איזון הדעת
 לעילוי נשמת שלום אהרון בן רחל זצ"ל

לעילוי נשמת מנחם בן יששכר

לעילוי נשמת יוסף בן יעקב ז"ל
 לעילוי נשמת אייל בן שרון ז"ל
 לעילוי נשמת מיריס בת רבקה ז"ל
 לעילוי נשמת יהודה בן אורית ז"ל
 לעילוי נשמת עופרי בת יסמין ז"ל
 לעילוי נשמת כל הנרצחים

לרפואת עוז חיים בן אביב
 לרפואת הרמן צבי אריה בן אסתר גיטל גיזלה – אל נא רפא נא לה
 לרפואת יוחאי יהודה בן סיגל חוה (חייל) – אל נא רפא נא לה
 לרפואת רחל בת שרה – אל נא רפא נא לה
 לרפואת מירי מרים בת מרגלית – אל נא רפא נא לה
 לרפואת כל הפצועים והחולים בעם ישראל
 לשמירה על החייל אייל בן סיגלית ולשמירה
 על כל חיילי צה"ל

לשמירה וחזרה לשלום של החייל אוראל בן מדלן מזל
 וכל חיילי צה"ל צבא השם.

פטלפורמת האימוץ בחלק "הסיפור" ב"רעיון ההשפעה"

רצון ותשוקה לגלות את האורות שהקדוש ברוך הוא העניק לנו

כתר

מה הבנו דבר מתוך דבר על הקדוש ברוך הוא דרך סיפור עוגמת הנפש

בינה
לב

הגדרת תכונות חזקות וחולשות שיש בנו שגילינו דרך סיפור עוגמת הנפש

גבורה

באיזו דרך יצירתית נודה ונשבח ונהלל את הקדוש ברוך הוא על עוגמת הנפש (שיר ציור וכו')

הוד

זאת
האדם

מהי עוגמת הנפש/סיטואציית שחמט שסבלנו ממנה

חכמה
מח

מהו החסד שהקדוש ברוך הוא עשה איתנו בסיפור עוגמת הנפש

חסד

מה מפעים, חזק וכישל אותנו בסיפור עוגמת הנפש שעברנו

תפארת

כיצד ננצח את יצר הרע שמנסה למנוע מאתנו את רעיון ההשפעה

נצח

כיצד נחזק את יסודות הקשרים שלנו עם בני הזוג, ילדים, בני משפחה, חברים, עם ישראל, דרך סיפור עוגמת הנפש

יסוד

מלכות

גילוי היישות האלוהית שאנחנו, והגעה למדרגות והשגות תודעתיות גבוהות, ודבקות בקדוש ברוך הוא, בעקבות סיפור עוגמת הנפש

נמצא מכל זה, שבאמת כל המראות השונים שבעקבותיהם נתחברו החיבורים השונים, כולם אמת וצדק וכולם באים לברר את ענין הייחוד האמיתי המושג בדרך של 'צפייה' [ע"י רוח הקודש או גילוי אליהו או נשמות הצדיקים וכד'], אלא שסוג המראה תלוי במקבלים. כלומר שהשינוי במראה אינו נובע ממקור הגילוי [וכפי שאמר המגיד מישרים להב"י שהבאנו לעיל בהערה א', שחוסר הצחות במראה 'לאו מיני הוא'], אלא הסיבה לשינוי נעוצה ב'יצופה'. וזה תלוי בשני דברים: א' בכח חכמתו, השגתו, ומדת נפשו של הצופה. ב' כפי דרך

4:56 ✓

שערי אורה

בתורה קיימת **מציאות עליונה**
המציאות אשר בורא עולם יצר **בתבונה אין-סופית**

כל מה שנגלה מאת הבורא יתברך, נקרא מציאות שלמה ומוחלטת

גם אם אין ביכולתנו להבינה וגם אם עינינו אינן רואות אותה - היא קיימת במלוא הדרה

- ישנו הבדל מהותי בין המציאות האלוקית לבין מה שהאדם חושב ומדמיון כמציאות

דעת – התחברות אל האמת לאמיתה
”בגין דישתמועון ליה”

דעת – אמורה להתוודע. על ידי התחברות

המציאות הזו נקראת "אמת לאמיתה"

- המציאות - נמצאת בפנימיות של המלבושים
- גם לפנימיות של המלבושים יש פנימיות
- לפנימיות הזו, הדעת שלנו אמורה להכנס

למדנו הקודים של **המציאות הרוחנית**, **שמשקפת** כעולם חיצוני כאן על **כדור הארץ** נקראים תורה.

הקודים הרוחניים נכתבו בהתאם **לחוקיות** של התנהלות **סופראורגניזם**.
אנחנו חיים בעולם שמורכב מהשפעה של **קודים רוחניים וצמצמי אור** בתצורה של אותיות

שִׁיעֹזֹר לוֹ לְהַבִּין הַתּוֹרָה עַד כָּאן תִּכַּן דְּבָרָיו וּמִבְּאֵר מִזֶּה שֶׁהַתּוֹרָה
אֵינָה רַק סֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֱלֹא שֶׁיֵּשׁ מְצִיאוֹת
רוּחָנִית שֶׁל תּוֹרָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁיְכוּלָה לְבַקֵּשׁ בִּקְשׁוֹת מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ [וּמִשָּׁל לְדָבָר הַיְדוּעַ לְכֻלָּם שֶׁיֵּשׁ מְצִיאוֹת רוּחָנִית שֶׁל
מֵלָאכִים].

מתוך החוברת של המקובל עדס שליט"א, דרכי העליה הרוחנית

פנימיות המציאות של האמת לאמיתה נקראת "האור הגנוז"

איפה נמצא "האור הגנוז" ?

על פי הקבלה, כל פעולה ומחשבה של האדם בעולם הזה משפיעה על העולמות העליונים ולהפך. המעשים הטובים והתפילות שלנו יכולים לעורר אור אלוקי ולעורר את ההשפעה החיובית על העולם.

המציאות הפיזית היא רק השתלשלות של המציאות הרוחנית שנקראת "תורה",

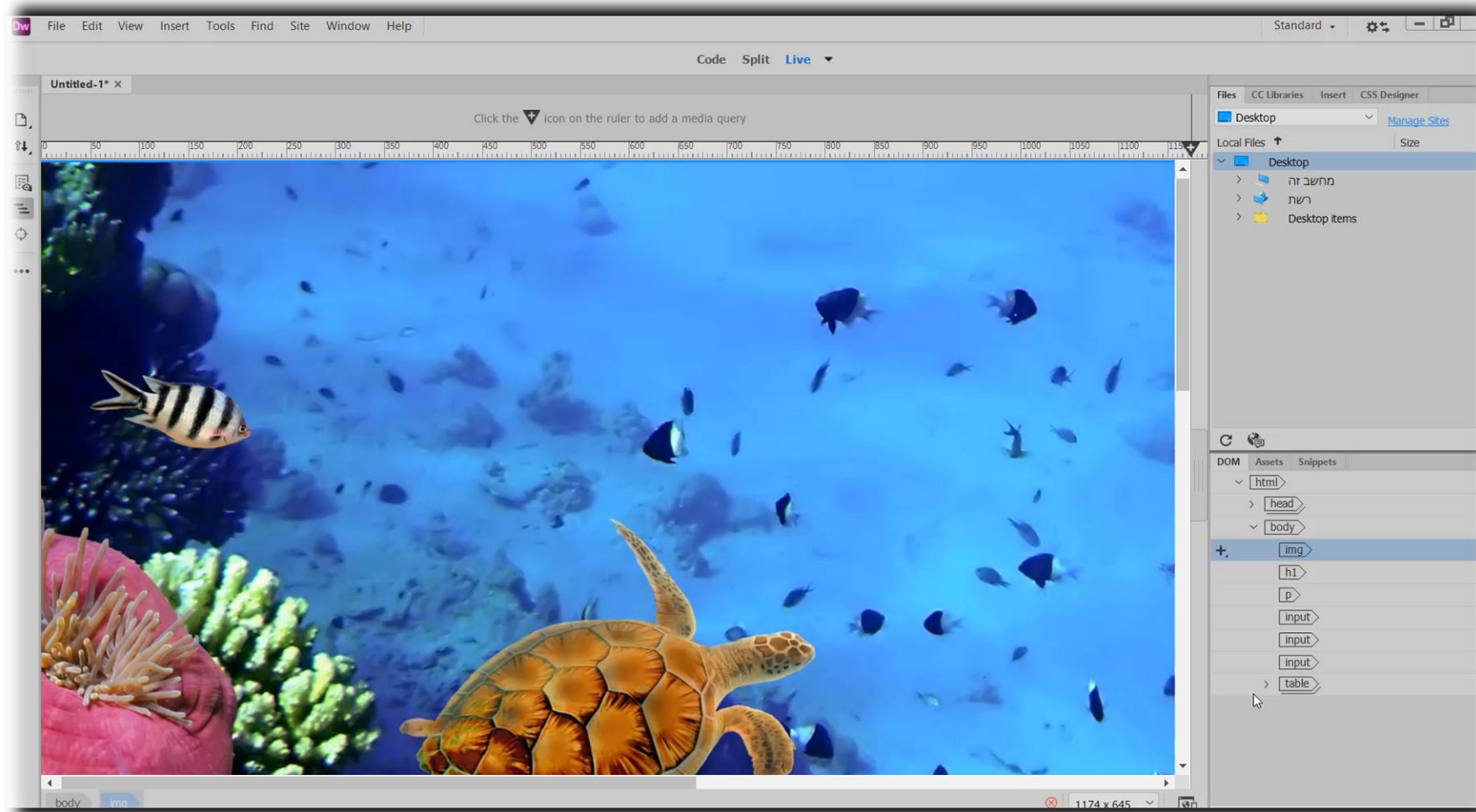
כל מה שקורה בעולמות העליונים משתקף בסופו של דבר בעולם הגשמי. הבנת המציאות הרוחנית בעולמות העליונים מעניקה לדעת שאנחנו את הכלים להתחבר לרוחניות ולהיות יד אריכתא של הקדוש ברוך הוא, בעולם הפיזי מתוך הזדהויות של אלוקות והשפעה חיובית.

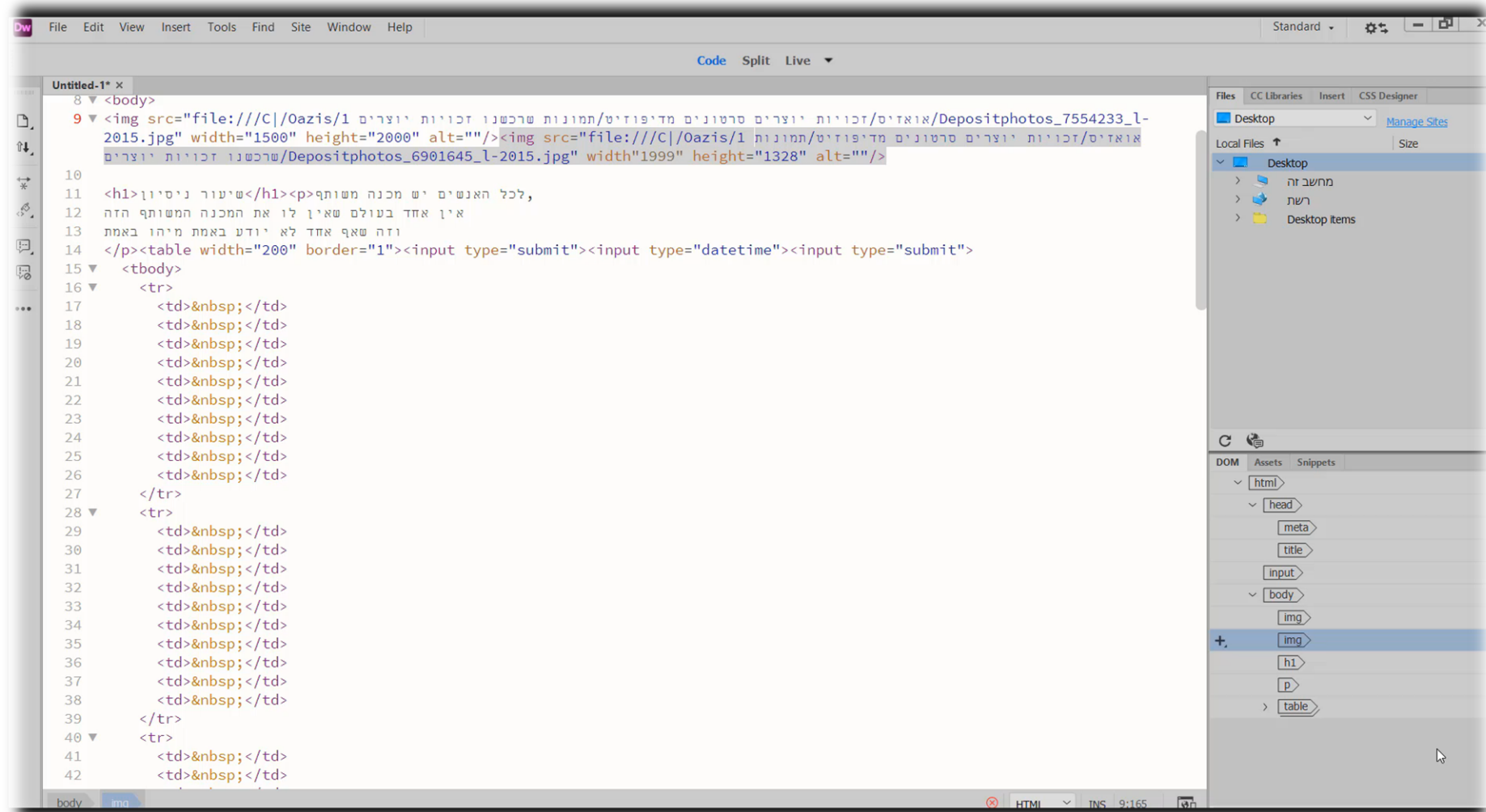
א. מבואר בזוהר הקדוש ובספרי המקובלים שהסדר שבו סידר הקדוש
 ברוך הוא את עולמו הוא שמלבד העולם שלנו ברא הקב"ה עוד
 רבבות של רבבות של עולמות וכוחות עליונים רוחניים לאין מספר ועל
 ידי המצוות ומעשים טובים שבני ישראל עושים נבנים ונתקנים עולמות
 אלו ועל ידי זה בא שפע עצום לטובה ברוחניות ובגשמיות לכל עם
 ישראל וחס וחלילה לצד שני על ידי ביטול מלימוד התורה ועשיית
 עברות נעשה ההיפך מזה

ב. ודבר זה הוא מהיסודות הבסיסיים ביותר של תורת הקבלה שיש
 עולמות עליונים ושהמצב של העולם שלנו והמצב של העולמות
 העליונים תלויים זה בזה ולשני הכיוונים וכנ"ל שעל ידי המעשים של
 עם ישראל בעולם הזה נקבע המצב של העולמות העליונים ולפי המצב
 של העולמות העליונים נקבע המצב בעולם הזה

מקור: דברי יעקב פרקי מחשבה / הרב יעקב עדס

הקב"ה, השכינה, התורה, האדם, המציאות זה הכל אחד

על מנת להתחבר אל המציאות הזו
האדם צריך דעת
דעת זה כח ההתחברות אל מציאות האקסיומה

- רצון הנשמה האחדותי הוא זה שאמור לקשר אותנו אל המציאות ולא רצון הנפש האגוצנטרית.

בימינו, מרבית האנשים נמצאים במדרגת נפש, ונתונים בגלות הדעת. בשל כך, הם מבקשים שהמציאות תתאים את עצמה לדרישותיהם, שכן אין ברצונם להתמודד עם סיטואציות החיים והאתגרים הניצבים בפניהם.

אדם שאין בו דעת נקרא: **שוטה**,

מלשון שוטטות. הדעת משוטטת ולכן אין לאדם דעת להתחבר אל המציאות של האמת לאמיתה.

הדעת מהווה את הכוח המבחין והמחדיר את הנשמה לתוך המציאות המורכבת. כאשר הדעת משוטטת, כלומר, אינה מופעלת כראוי או מנוצלת בצורה שגויה, האדם מאבד את הקשר שלו עם ההבנה העמוקה של המציאות האלוקית.

זה גורם לכך שהאדם פועל מתוך שטחיות וחוסר הבנה אמיתית של המציאות שסובבת אותו.

מה שהיה מונע מהם הוצאת דיבת הארץ, ואלו יגעו למצא האמת לאמיתה היו רואים את הארץ בעין אחרת לגמרי, כמו שראו אותה יהושע וכלב והגיעו מפני כן למסקנא כי יכול נוכל לה. ויש

וכן לשון חובות הלבבות (יחוד המעשה פ"ה), וכאשר יגבר היצר וימשול בך, יעתיק אותך מן המדרגה ההיא שהיתה קרובה אל האמת ונסתרים בה פני השקר אל מה שאחריה, עד שיביאך אל מדרגה שנסתרים בה פני האמת והיא השקר הגמור, והיינו שיש מדרגה שהשקר שולט בה ומעלימה כל דרכי האמת, זה עיקר העבודה מאתנו, שאין בתורה ספורי מעשיות בעלמא, אלא עשיו היא מדרגת הטומאה והשקר, ואילו יעקב אע"ה זה מדרגת האמת הצרופה ללא שום התפעלות נוספת, אמת לאמיתה פיו ולבו שוין.

[פת] פֹּדֵר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ. שֶׁכָּל עוֹן
 מַכִּירַת יוֹסֵף, אֵף שֶׁלֹּא יָדַע הָאֱמֶת לְאֻמִּיתָהּ,
 הֵבִין וַיֵּדַע כִּי יוֹסֵף לֹא מֵת. כַּמְבוֹאֵר בַּמִּדְרָשׁ (כ"ד פד יט) :
 'חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהּ' וְגו', א"ד הוּנָא נִצְנָצָה בּוֹ רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ, 'חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהּ' זֶה אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל פּוֹטִיפָר. ע"כ.

ע"ה, אֵךְ הַקַּב"ה בַּעֲצָמוֹ בַּחֲיִנֵּת הָאֱמֶת
 לְאֻמִּיתָהּ אָמַר הֵטִיבוֹ אֲשֶׁר דִּבְרוּ, מִי יִתֵּן
 וְהִיָּה לִבָּבָם זֶה לָהֶם לִירָאָה אוֹתִי כָל הַיָּמִים,

מקור : חכמת המצפון (שמות) / משה בן ישראל

ההבנה העמוקה של המושג 'דעת' והיכולת לחבר אותה לחיים
היומיומיים הם מהותיים לתפקודו של האדם ברמה הרוחנית
והמעשית כאחד.

על ידי העמקת הדעת והפנמתה, האדם יכול להגיע להבנה אמיתית
של המציאות ולהתחבר לעולמות העליונים ולבורא עולם.

בגמרא נאמר שהאור שברא הקדוש ברוך הוא בבריאת העולם, היה אור מיוחד ונסתר. אור זה היה כה חזק ומיוחד, שהאדם הראשון יכול היה להביט בו ולראות מסוף העולם ועד סופו. זהו אור רוחני עצום שמקיף את כל המציאות ומגלה את סודותיה הכמוסים.

”אמר רבי יהודה בר רבי סימון :

אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון, אדם צופה ומביט בו מסוף העולם ועד סופו.

כיון שהסתכל הקב”ה באנשי דור המבול ובאנשי דור הפלגה, שמעשיהן מקולקלין, עמד וגנזה והתקינה לצדיקים לעתיד לבא.”

מדרש רבה, בראשית, פרק ב

מהו אותו אור ?

אור האהבה שבדעת

ויכול כל אדם לטעום טעם **אור האהבה** **שבדעת**, כל אחד לפי בחינתו, אפילו עכשיו בתוך הימים. היינו, כשמקשר את ליבו לדעתו, שיודע שיש אלהים בכלל, ש"מלא כל הארץ כבודו", ויודע בידיעות התורה. וכשכופה את ליבו לדעתו הזה — היינו שליבו ברשותו — אזי נכללין גם

מקור : פניני המועדים ב/ אוחיון אברהם

אור פירושו גילוי שמסתלק החושך
 וההסתר מלב האדם ומתגלה ללבו הכרת
 השי"ת וזוהי תכלית הבריאה, ויש להבין מהי
 בחינת האור שדימו כאן ללבישת השמלה,
 הרי זוהי בחינת כיסוי שהיא היפך הגילוי,
 משמע מכאן שיש באור עצמו גם כן בחינת
 הסתר, וצ"ע איך נוכל להבין דבר זה ומה
 הסוד הכמוס בו, נתבונן ונראה שלש בחינות
 בענין זה זו עמוקה מזו, בחינה שלישית
 עמוקה עוד יותר, ותתגלה לעינינו מציאות
 חדשה בכל ענין ההשגה הרוחנית הפנימית
 של האדם בעולם הזה.

אגדה מהיכן אורה נבראת? אמר לו מלמד
 שנתעטף בה הקב"ה **כשלמה**, והבהיק זיו
 הדרו מסוף העולם ועד סופו, ואמר לו
 בלחישתה, אמר לו רשב"י מקרא מלא הוא
עוטה אור כשלמה (תהלים ק"ד), ואת אמרת
 לי בלחישתה? אתמהה! אמר לו כשם ששמעתי
 בלחישתה כך אמרתיה בלחישתה, אמר רבי
 ברכיה אלמלא דרשה רבי יצחק ברביס לא
 היה אפשר לאומרה משום סכנה, שישמע מי
 שאינו ראוי לסוד זה (בר"ר ג').

חוש הראיה שלנו פועל על ידי צילום
 אשר העין קולטת, והבחנתו נמסרת למוח,
 תפיסת העין אינה אלא הבחנת הצל, הבחנת
 הדבר שאין האור חודר בעדו, באור עצמו
 לא שייכת ראייה כלל, וכל דבר שהאור יחדור
 בעדו בלי מפריע לא נוכל לראותו, הן לא
 נוכל לראות את האויר, ואת הזכוכית נראה
 ונבחין רק משום צל דק שבה, כי רק את
 אשר לא יחדור בו האור, שיש בו לפחות
 קצת כהות את זה נבחין ונראה.

כן הוא הדבר באורו ית', האור עצמו
 אי אפשר לראות, אלא שעל ידו נבחין
 בחשכת החושך, ביאור הענין את גדלותו
 ית' אי אפשר לנו להשיג באופן ישיר, אלא
 רק ביחס לעצמנו שנראה ונכיר את שפלותנו
 ואפסותנו, ביטול הרגשת הישות העצמית
 שבנו, הוא ענין האור אצלנו, ועד כמה
 שזוכה האדם לביטול היש בפנימיותו, כך
 זוכה ורואה את אור ה', הבחנתו בגדלותו
 ית' נובעת מהבחנת שפלותנו, אבל עצם
 האור אינו ניתן להבחנת האדם.

איך זוכים לראות את האור הגנוז ?

על ידי שפלות וענוה על ידי ביטול הצל שמסתיר אותנו

מאמר יא

ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור
(בראשית א' ג').

איתא (בב"ר ג ד), מהיכן נבראת האורה? מלמד שנתעטף בה הקב"ה כשלמה והבהיק זיו הדרו מסוף העולם ועד סופו, מקרא מלא הוא עוטה אור כשלמה (תהלים ק"ד), עוד איתא שם אורה שנבראת בששת ימי בראשית היכן היא, נגזרה והיא מתוקנת לצדיקים לעתיד לבוא.

מבואר במדרש שמדובר מהאור הגנוז, ואי אפשר היה שיאיר בעולם משום שהוא מכהה גלגל החמה, ולכן גנזוהו לצדיקים לעתיד לבוא, שאז יהיו הצדיקים מזוככים באופן שיוכלו ליהנות מאור זה, ואף שפרשה

מקור: חכמת המצפון
(שמות) / משה בן ישראל

- הלבוש הראשון זה האור - אור אין סוף
- כח החיים של כל הבריאה זה ה"אור"
- הקדוש ברוך הוא מתלבש
- הלבוש הראשון של הקדוש ברוך שהוא מתעטף בו **כשלמה** (מלשון שלמות) זה "אור"
- "פושט צורה, לובש צורה"
- (התפשטות הגשמיות)

הקרנה – אשליה עולם הסמלים – "לבושים" מתורגמים למילון מושגים של לבושים ויזואליים

"תַּתְּהַפֵּךְ כְּחֹמֶר חוֹתֶם וְתִיצְבוּ כִּמוֹ לְבוֹשׁ" איוב לח
 "וְשִׁמְתִּיךָ כְּחוֹתֶם כִּי בָךְ בְּחִרְתִּי" חגי ב
 "אַתָּה חוֹתֶם תִּכְנִית מָלֵא חֻכְמָה וְכִלִּיל יָפִי"
יחזקאל כח
 "שְׂיִמְנִי כְּחוֹתֶם עַל לִבִּי" שיר השירים

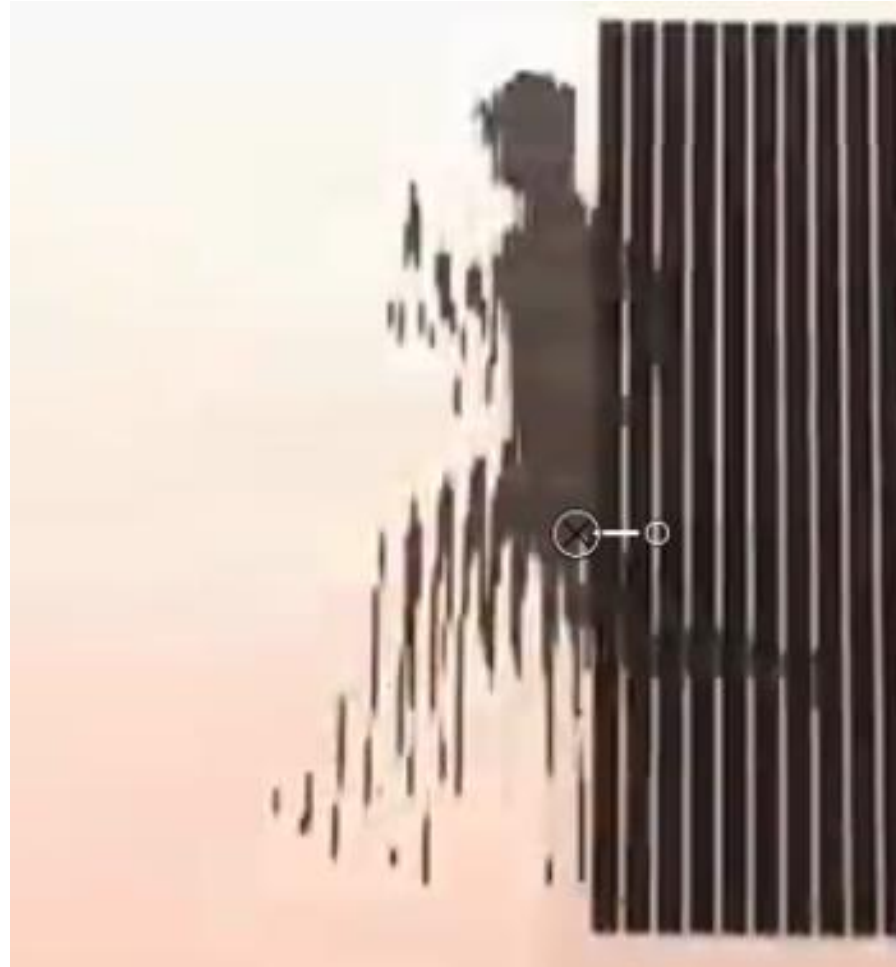
[לג] דהחותם שהחתים הקב"ה בבריתו וכו'.
 ראה בינת הבינה. וראה עוד בעץ חיים
 (שמ"כ פ"ב): אחר כך נברא עולם הבריאה, על דרך הנ"ל
 ממש, כי דרך המסך שהוא קרקע ההיכל דאצילות האיר
 למטה ונחתם שם חותם כל מה שהיה בעולם האצילות,
 ונקרא עולם הבריאה יען הוא אור של תולדה ואינו אור
 עצמו העליון. ואמנם כיון שהוא חותם האצילות צריך
 שיהיו בו כל הבחינות אשר באצילות, והוא כי בחינת
 הכתר שהוא בחינת הה' הכלולה מד' בחינות הנ"ל,
 החתים כתר בראש הבריאה כמוהו, ומאור הכתר
 דאצילות נחתם אור הכתר דבריאה, ומגוף כתר דאצילות
 נחתם גוף כתר דבריאה, ומלבוש כתר דאצילות נחתם
 לבוש כתר דבריאה, ומהיכל כתר אצילות נחתם היכל
 כתר בריאה. אלא שלא נמשכו האורות אלו מכתר

מקור: אלף בינה המבואר

הִיָּה הוּוֹה יֵהִיָּה

היה
הוא
יהיה

וזהו שאמרו חז"ל טוב מאד זה היצה"ר,
ממנו אפשר ללמוד ולהכיר את הטוב, כל
התשוקות והחמדות של היצה"ר מגלות לנו,
הכוחות הנפלאים של תשוקת השלמות וקרבת
אלוקים הקיימים בנפשנו, שיכולים אנו להוציאם
לפועל אם נתגבר על חומריותנו ששינתה את
צורת הכוחות שבנפשנו, וזהו עבודת האדם
בעוה"ז להאיר את חשכת החומר המכסה על
הנפש, ולהסיר את מעטה השקר המכסה על
כוחות הנפשיים לצאת לפועל כפי מה שהם.

הלבוש הראשון הכי פנימי - האור

הלבוש השני של הקדוש ברוך
הוא,
על האור אין סוף
זה:

השמים והארץ - "הבריאה"

בורא עולם, באינסופיותו ובאורו הבלתי נדלה, מקרין את
האור מתוכו ומאציל אותו ברוב חסדו וחכמתו.

עם האור הזה הקדוש ברוך הוא בורא, יוצר ועושה תוך שהוא
מעניק לו צורה ותכלית.

לאחר כל זאת, האור האלוקי מתלבש בעולם שלנו, מתמזג עם
המציאות הגשמית, ומעניק לה חיות ומשמעות.

יש רק אור אחד אבל אחר כך זה כבר הקרנות – חותם נחתם

בראשית א': ג'

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי **אֹר** וַיְהִי **אֹר**.

בראשית א': ד'

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

בראשית א': ה'

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאֹר יוֹם וַלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד.

וַיִּמָּנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם. וּלְמָאן גָּנִיז לִיה. לְצַדִּיקָא. (איוב לח טו)

לְצַדִּיקָא דְּוָקָא כְּמָא דְּכְתִיב **אֹר** זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב

שְׂמֵחָה (תהלים צו יא). **וַיֹּאמֶר** אֱלֹהִים יְהִי **אֹר**, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב

מִי הָעִיר מִמְּזֹרַח (ישעיה מא ב). מי זרח

אם כן , איפה גנז הקדוש ברוך הוא את האור שלו ?

בתוך האותיות

”בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ”

בְּאוֹתִיּוֹת וּתְגִין בְּלִבָּר, וְזֶהוּ אֵת שֶׁהוּא
רֹאשִׁי תְבוֹת אוֹתִיּוֹת תְּגִין כְּאֶמֶר, וְשִׁמְתָם

צא. כי הברת האותיות הוא ע"י הנקודות שהם
בחינת האור המחיה את הכלי, ולכן הנקודות הם
בחינת האורות שיצאו בראשונה להתלבש בכלים
שהם האותיות. ואח"כ לא יכלו הכלים להתקיים

א ב ג ד ה ו ז

ח ט י

כ ל מ נ ס ע פ

צ ק

באמצעות האותיות והמילים. בכל פעם שאנו הוגים באותיות העבריות, אנו מתחברים לאותו כוח בריאה ראשוני ולאור הגנוז שבאמצעותו נברא העולם.

הדף הלבן

האור

לימוד תורה לשמה
תורה לשם משמעות
האור שבאות

יכול לקלוט ולקבל בתוך
נשמתו מהקרנה של האור
שבתוך האותיות

המשלה : שפת תכנות

מִמֶּשׁ יֵשׁ לִסְלַק אֶת הַמַּחֲשָׁבָה עַל
מִשְׁמָעוֹת הַתִּיבוֹת, כִּי עֵצֶם אֲמִירַת הַתִּיבוֹת
בִּפְהַ מִתּוֹךְ דְּבִיקוֹת הָאָדָם בְּאוֹר הָאֱלוֹקִי
שֶׁבֶהֱן מַעֲוֹרֵר יַחֲוֹד עֲלִיּוֹן שֶׁל קוֹב"ה
וּשְׂכִינְתִּיהָ, לִפִּי שְׂמִיּיחַד אֶת הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן

מה יאפשר לדעת שלנו להכנס אל המציאות?

אָמֶת וְנִבְּוֶאתוֹ אָמֶת. וְזֶהוּ 'הַשְׁמֵר אָמֶת
 לְעוֹלָם', 'הַשׁוֹמֵר' אוֹתוֹת 'הַרוֹשֵׁם', דִּהְיֵנוּ,
 הָרוֹדֵף אַחֵר הָאֶמֶת, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
 רוֹשֵׁם בּוֹ כָּל הָאֶמֶת הַנִּזְכָּרִים, דְּעַל זֶה
 נִתְּיָסַד הָעוֹלָם^פ. וְזֶהוּ 'הַשְׁמֵר אָמֶת לְעוֹלָם',
 דִּהְיֵנוּ, זֶה הוּא יִסּוֹד הָעוֹלָם, דִּהָרוֹדֵף אַחֵר
הָאֶמֶת גִּרְשָׁמוֹ בּוֹ כָּל הָאֶמֶת הַנִּזְכָּרִים^פ:

הַמִּשְׁפִּיעַ לְנִשְׁפָּע. וְזֶהוּ שֶׁאִמַּר וְלַעֲוֹלָם כָּל
 מִשְׁפָּט צְדָקָה, כְּלוּמַר דָּבָר זֶה שֶׁל אֲמִצְעִי
 נוֹהֵג לַעֲוֹלָם בְּכָל הַנִּבְרָאִים, דִּכְךָ הוּא
 מִשְׁפָּט צְדָקָה, לְהִיּוֹת אֲמִצְעִי לְהַבְדִּיל בֵּין
 הָעֲלִיּוֹן לַתַּחְתּוֹן^{יד}. וְאַפְשָׁר דְּלֹזָה רוּמֹז גַּם
 בֶּן 'חוּתָמוּ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱמֶת'
 (שבת נה.). הַכּוֹנֵה, וְלִמְדֵּה חוּתָם שֶׁהַחֲתִים
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבִרְיָאָתוֹ וְהַרְשִׁים וּבִרְאָ
 עוֹלָם אַחֵר עוֹלָם^{טו}, הַכֹּל עַל יְדֵי מַלְאָכָה

וְהִנֵּה כָּל זֶה רָמוּז בַּתּוֹרָה, [כז] דִּהְתַּחֲלַת
 הַתּוֹרָה 'בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים'
 (בראשית א א) סוֹפֵי תְבוּת 'אֱמֶת', וְסוֹף הַתּוֹרָה

עם מה אפשר להיכנס אל האור שבאותיות ?

עם רצון

דעת

דעת - התקשרות אל ה"אמת לאמיתה"

אמת - אותיות, מים (מציאות התורה), תגין

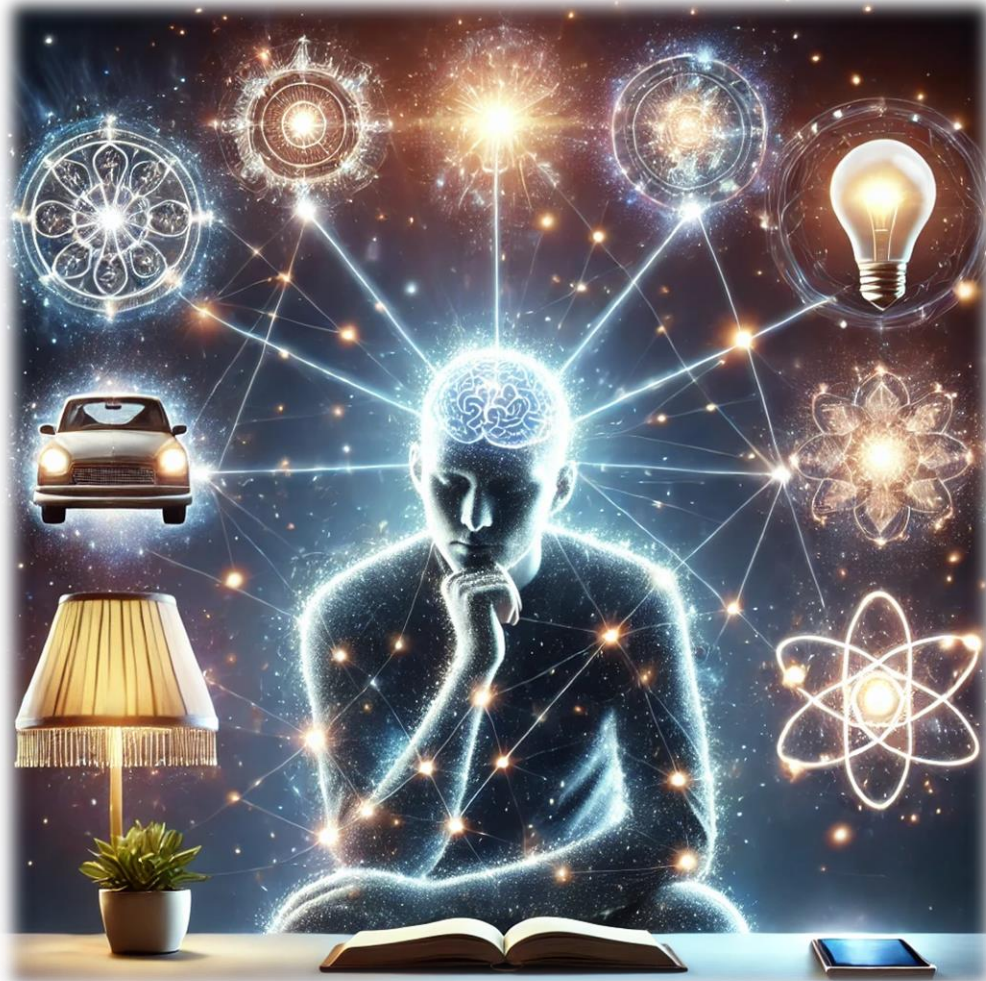
- אדם צריך שיהיה לו - "ישוב דעת" - איזון
- מלשון לשבת, להשיב למקומו הנכון והמאוזן

המשלה

ב. ותיבת וינפש פירושה הפשוט הוא מלשון מנוחה אבל מרומז בזה עוד
דבר שבשבת קודש ששבת השם יתברך ממלאכה הכניס בחינה נפשית
בכל העולם שנעשו הדברים יותר רוחניים כמו כניסת הנפש בגוף שעושה
את הרוחניות שבאדם

מקור: דברי יעקב/המקובל הרב יעקב עדס

הדעת היא כוח שמתפשט, המסוגל לחדור לכל פרט ופרט בסביבתו של האדם.

כאשר אדם נמצא בביתו, דעתו מתפשטת לכל כח החיים שנמצא בחפצים שבביתו, מעניקה להם משמעות ומחברת אותם אליו באופן אישי.

ב. וחיבת וינפש פירושה הפשוט הוא מלשון מנוחה אבל מרומז בזה עוד דבר שבשבת קודש ששבת השם יתברך ממלאכה הכניס בחינה נפשית בכל העולם שנעשו הדברים יותר רוחניים כמו כניסת הנפש בגוף שעושה את הרוחניות שבאדם

מקור: דברי יעקב/המקובל הרב יעקב עדס

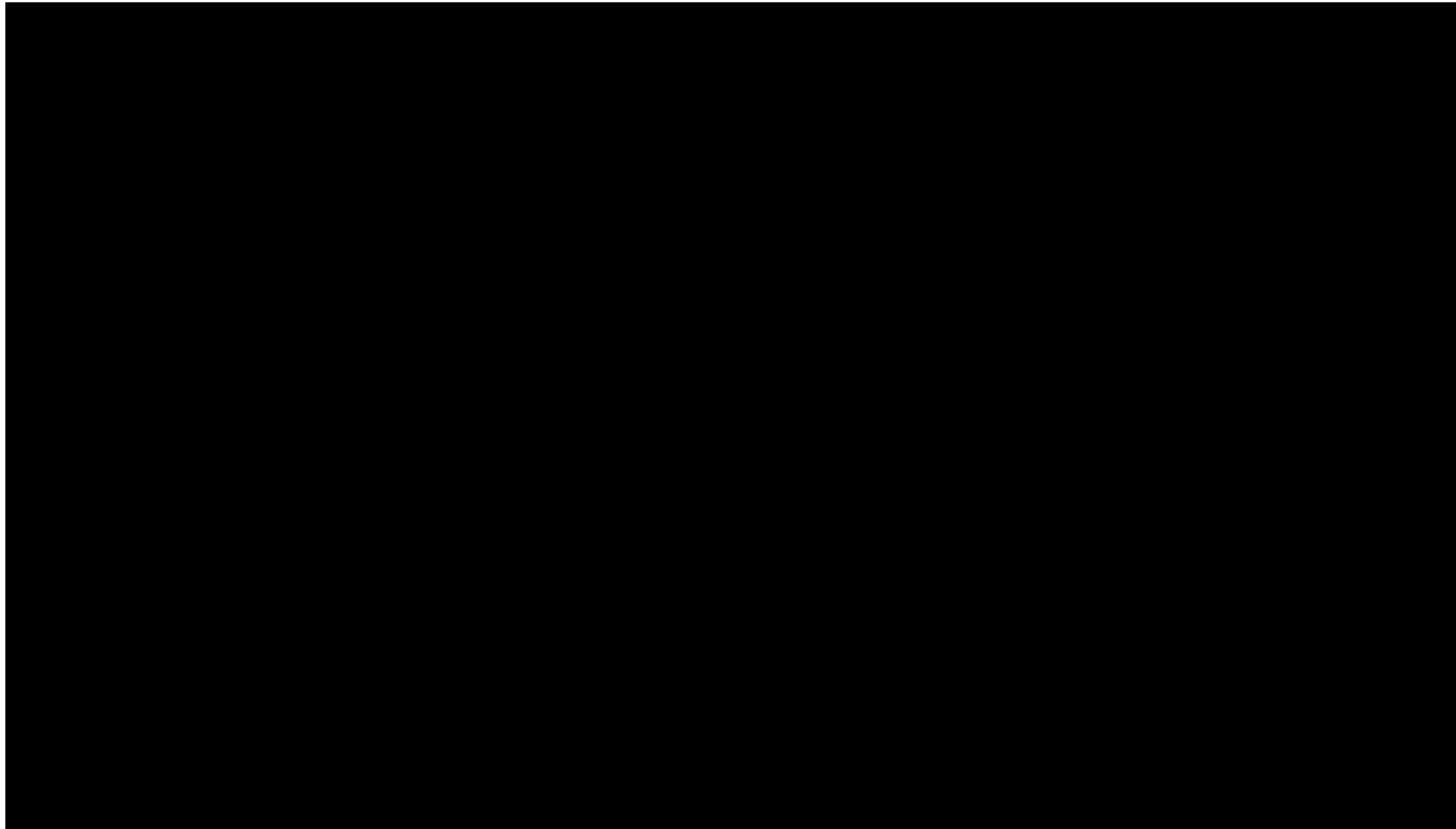
לדוגמה: אדם שאוהב את ספריו וחש קשור אליהם, דעתו מתפשטת בספרייה הביתית שלו. הוא מסוגל לדעת בדיוק היכן נמצא כל ספר, ואם משהו הזיז אותו, גם אם יש ברשותו אלפי ספרים.

- חיבור הדעת בכוחות הרגשיים, יוצרת ידיעה פנימית ועמוקה על מיקומם ועל התוכן שלהם.

חיבור דעת לספרים – אדגר קייסי

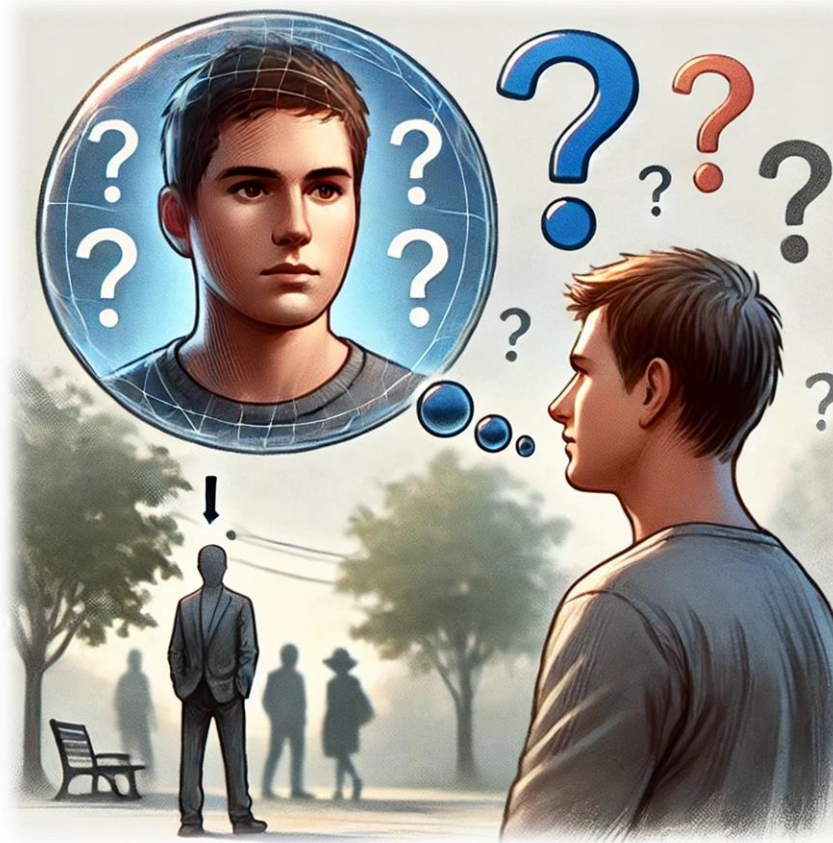

מתי דבר הולך לנו לאיבוד ?

מתי דבר הולך לנו לאיבוד ?

כשהדעת שלנו לא מחוברת בו

מתי מידע הולך לנו לאיבוד ?
למשל : אנחנו רואים אדם ולא זוכרים את שמו

כשהדעת שלנו לא מחוברת בו פנימית

כשדעת שלנו התחברה רק חיצונית ולא פנימית לאותו אדם.

- נלמד בהמשך מה שלושה הדברים שמאפשרים לנו לנסוך את הדעת שלנו למציאות הרוחנית של האמת לאמיתה, לכח שמעבר אפילו לאותיות

כאשר דעתו של האדם חזקה ומלובשת היטב, והיא אוהבת או יש לה רגש כלפי איזשהו חפץ, היא מתקשרת ומתחברת אליו, וזה פועל בכל העולמות

החיבור הזה אינו רק חיבור פיזי אלא גם רגשי ורוחני, היוצר תחושת קשר עמוקה בין האדם לבין החפצים המקיפים אותו.

כי הכל מוקרן מהעולם הפנימי שלו, דרך אותיות. בתוך האותיות נמצא הכח הרוחני שמחיה כל דבר

המקובלים מלמדים אותנו

- דומם
- צומח
- חי
- מדבר

יש נפש אלוקית פנימית

מולקולה של זכוכית

אדם שיש לו אוסף ספרים אהוב, דעתו מחברת אותו לכל ספר וספר באוסף. הוא מכיר כל ספר במדויק, יודע היכן מונח כל אחד מהם, וזוכר את תוכנם ומשמעותם עבורו. כאשר דעתו קשורה כל כך לספרים, כל תזוזה או מגע בחפץ מקבל מימד נוסף.

- ספר הפוך
- ספר מריח
- מפתח

1. להתאמן עם הדעת
2. להסתכל על חדר בבית,
3. להתוודע עם הדעת לאור האלוקי שיש בכל חפץ
4. לכבות את האור
5. ללכת בחדר לפי ההרגשים שהקלטתם עם הדעת

באופן אישי האדם שהוא הדעת, הוא שלם ומושלם ולא נוגעת בו שום "מחלה" כי "אין הפסד ברוחני"

כל מה שאנחנו חווים זה מבחוץ לנו, לכן כשיש לנו ציור שמראה שאנחנו חס וחלילה חולים או עוברים איזשהו משבר, או שופטים את עצמנו עלינו:

1. להפריד את עצמנו – הדעת / השקט
2. מכל מה שמתנהל מחוצה לנו

רעש

- כל מחשבה היא מחוץ לנו
- כל רגש הוא מחוץ לנו
- כל דיבור הוא מחוץ לנו
- כל תנועה היא מחוץ לנו

שום דבר לא באמת

נוגע בדעת שאנחנו

שקט

הדעת מתוודעת תודעת **ל.ח.ץ**

רעש

שקט

שום דבר לא באמת
נוגע בנו

הדעת מתוודעת לתודעת ש.מ.ח.ה

רעש

שקט

שום דבר לא באמת
נוגע בנו

כשנניע את הדעת ממקומות הרעש, בחזרה אל הריאליזציה שאנחנו ה"שקט" הדעת שלנו תתחיל להסתנכרן בחזרה עם האין סוף שהיא, ותתכיל מחדש.

- היא לא תהיה על אוטומט
- היא תתוודע על המחשבות
- היא תתוודע על הרגשות
- היא תתוודע על המילים
- והיא תתוודע על המעשים

רק תתוודע מתוך השקט
וזה כבר יתקן את הציור שצויר

שקט

הדעת מגדירה גם את הגשמי

להיות שותף עם הבריאה זה לעשות לגשמי **"NAMING"**, כמו שאדם נתן שמות

כבר בהתחלת הקשר של האדם עם הבורא, אנחנו רואים **שותפות ונתינה מצד הבורא**

שנותן לאדם שהוא הוא הדעת

את היכולת התודעתית לתרום לממלכת מחשבת הבריאה

דוגמה לדעת בתוך החומר "מאין יבוא עזריי"

הדעת צריכה להתפשט באיזון-ישוב דעת

כוחות מושכלים

החכמה והבינה

החכמה זו השגה כללית
שאדם רואה תמונה שלמה

הבינה הוא כח השגה פרטי
של הפרטים של המציאות

כוחות מורגשים – תפארת

תפארת זה לשון פאר ויופי
שיש איזון יש יופי

כוחות שאנחנו יכולים להרגיש
בעזרתם

חסד – מרגישים כיצד האדם
השני התאמץ להביא לנו בנתינה
שלו

גבורה – מרגישים על מה אנחנו
צריכים להתגבר בתוכנו

כוחות מוחשיים – נצח והוד

בעזרתם החושים נתפסים אצלינו
יש לנו חוש לדברים טבעיים
חם / קר, רך/קשה
וכו'

הנצח זה כח ההתמדה והיציבות
ההוד זה כח הענוה
קבלת המציאות

אם אדם מושך אור בלי שאין לו יישוב דעת למעשה הוא מושך שפע בלי שהוא יכול להכיל אותו

כמה שהוא מסוגל **לעבוד** – כך **נקצב לו האור** שלו אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **לבטא** יצירתיות מחשבתית – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **לדעת** מה הוא עושה עם השפע – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **לכבד** את מה שהוא משיג – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **לטפח** את מה שהוא מתעסק בו – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **לחלוק** עם אחרים – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **להיות בהשפעה** – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **להעביר מהשפע** שלו לאדם אחר – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **להיות במידות אלוקיות** ובהשתוות הצורה – כך **נקצב לו האור** אל הכלי
 כמה שהוא מסוגל **להיות בתודעת השתוות הצורה** אל הקדוש ברוך הוא – כך **נקצב לו האור** אל הכלי

וכו'

אם אדם משך יותר אור – הוא יחווה את שבירת הכלים.

- אם אדם **כועס** – שבירת הכלים
- אם אדם **בגאווה** – שבירת הכלים
- אם אדם **בקמצנות** ושומר לעצמו מהשפע – שבירת הכלים
- אם אדם **בשנאה** – שבירת הכלים
- אם אדם **לא באמונה** – שבירת הכלים

יש כח בנפש האדם – (שטן/נטש), **לפתות את האדם למשוך אורות גבוהים בלי כלים.**
וזוה גורם לקפיצת מדרגות. לאדם שעדיין לא מוכן ואז הוא שוטה
הדעת שלו משוטטת.

כשהאור נכנס אל הכלי, **לאט לאט** נוצר מצב, **שהכלי מתהווה אליו.**

הוא **מזדווג** איתו, שזה יוצר הזדווגות. **(אדם ידע את חוה) זיווג דפסיק / זיווג דלפסיק**

איך נכנסים לתוך המציאות עם הדעת ?

בהתלהבות, עניני קדושה מגיעים ללבו של האדם רק כאשר עוסק בהם בהתפעלות והתרגשות, על כן צריך האדם להרגיש תמיד חידוש בלימודו, כי אין התפעלות והתרגשות אלא על ידי פגישה פתאומית בדבר חדש, ופגישה כזו שהלב חש פתאום בדבר חדש, היא העושה בו רושם שלא יסוף ממנו.

הבעל שם טוב זצ"ל, מגלה לנו איך נוסכים את הדעת
אל המציאות של האמת לאמיתה

הבעל שם טוב זצ"ל, מגלה לנו איך נוסכים את הדעת
אל המציאות של האמת לאמיתה

בשמחה

מחשבה

- השמחה מרחיבה את הדעת
- כאשר אין דעת זה מצמצם את השמחה
- עצבות מסתירה ומכסה את הדעת
- השמחה מחזירה את הדעת
- השמחה מחזירה את ההתקשרות אל הטבע הרוחני

כיצד משיגים שמחה ?

רמז

על ידי הכוח שיאפשר לדעת שלנו להינסך
ולהתאבד ולהתכלל אל תוך האור הגנוז

על ידי ענוה

רק אדם שהוא עניו שלא מחזיק את הדמות
הבדויה שלו ב"כוחי בעוצם ידי", יודע שבורא
עולם עושה הכל ואנחנו רק צנור

- ענוה מרחיבה את כל כוחות הנשמה

ענוה + שמחה

ענוה + שמחה

ענוה + שמחה

הוגה ומבטא את האותיות מתוך רגש
אלוקי של יראה ואהבה, ומתוך דביקות
 להשי"ת בהרגשה שהוא עומד לפני המלך
 אזי נשמתו דבוקה באור האלוקי השורה
 בתוך אותיות אלו והוא מעלה את
האותיות ואת כל הבריאה כולה ומחבר
אותן לשורשן האלוקי, וכביכול מוציא את
 הכח הטמון באותיות אלו אל הפועל.

ועמהם את כל הבריאה לשורשה קצד. ואם
 כן אין צורך בשום מחשבה שתלווה
 אותה - חוץ מן הרצון שהאותיות יתעלו
לשרשן האלוקי קצה.

המצוה היא 'וידעת היום והשבות אל לבבך', ידיעה וישוב
הלב, רוצה לומר לדעת בדרך חכמה ממש שהדבר הוא
 כך, שכל מה שיש בעולם בא לגלות את הנהגת הבורא
יתברך שמו ושהכל יפה ומתוקן, ולא בדרך אמונה בלבד,
 אלא בדרך ידיעה, שתבין ותשכיל שכך הוא וזה טוב ויפה
 ודאי, וזאת לא תוכל להוציא מן הסיפורים כלל וכו'.
 ואם מכל אלה לא תוציא ידיעה זאת, עדיין מוטל עליך
 לקיים מצוה זו, וצריך שתמצא דרך לקיימה, ואין
 זה כי אם בחכמת האמת הזאת, כי היא המגלה ומודיעה
 ענין זה האמיתי של ההשגחה וכל התלוי בזה, והיא

- וראוי להתבונן כל הזמן שנעמוד בקשר ובאגודה אחת עם האבות, עם הדורות הקודמים שהיה להם טעם וריח. ראוי לבקש אפוא מהקב"ה שיקויים בנו "ומלאה הארץ דעה את ה'", כבר הגיע הזמן - שיהיו טעם וריח, כלו' שתושפע לנו הדעת - וכבר אחז"ל שאין המשיח בא אלא בהיסח הדעת. ולכאור' יש להבין מהי המעלה הגדולה בכך שיבוא מתוך **היסח** הדעת ? והלא כשיש הסח הדעת - אין **דעת**. אלא, מכאן יש לימוד זכות לכל הדור : **היסח** הדעת מעורר לימוד זכות לכל הדור, שכשיבוא **משיח** צדקנו, יתקיים "ומלאה הארץ דעה את ה'", שתהא הדעת ויהיו טעם וריח. ה' יעזור שנזכה כולנו יחד לפתקא טבא ולמליצי יושר לכל אחד ואחד ולכל עם ישראל, וכל אחד יזכה להוושע ברפואות וישועות

מקור : הלקח והליבוב/האדמו"ר מפוריסוב

• על מנת להריץ והניע
באור תנועה כלשהי,
צריך רצון